

Zadeva C-421/09

Humanplasma GmbH

proti

Republiki Avstriji

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien)

„Člena 28 ES in 30 ES – Nacionalna zakonodaja, ki prepoveduje uvoz
krvnih pripravkov, ki izvirajo iz dajanja krvi,
ki ni popolnoma neplačano“

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 9. decembra 2010 I - 12871

Povzetek sodbe

*Prosti pretok blaga – Količinske omejitve – Ukrepi z enakim učinkom – Nacionalna zakonodaja, ki prepoveduje uvoz krvi ali komponent krvi, ki izvirajo iz dajanja krvi, ki ni popolnoma neplačano – Utemeljitev – Varovanje javnega zdravja – Nedopustnost
(člena 28 ES in 30 ES; Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/98, člena 20(1) in 21)*

I - 12869

Člen 28 ES v povezavi s členom 30 ES je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, v skladu s katero je uvoz krvi ali komponent krvi iz druge države članice dovoljen le pod pogojem, ki velja tudi za nacionalne pripravke, da je bila kri, ki je osnova teh pripravkov, dana, ne da bi krvodajalci prejeli plačilo in ne da bi jim bili povrnjeni stroški, ki so jim zaradi tega dajanja nastali.

Taka zakonodaja, katere cilj je na eni strani zagotoviti, da kri in komponente krvi, dane v promet v zadevni državi članici, ustrezajo visokim merilom kakovosti in varnosti, ter na drugi strani doseči cilj iz člena 20(1) Direktive 2002/98 o določitvi standardov kakovosti in varnosti za zbiranje, preskušanje, predelavo, shranjevanje in razdeljevanje človeške krvi in komponent krvi, in sicer spodbujanje prostovoljnega in neplačanega dajanja krvi, ustreza skrbi za javno zdravje, kot je sprejeta v členu 30 ES. Ti cilji lahko tako načeloma upravičijo oviro za prosti pretok blaga.

Vendar zahteva, da je bila kri dana brez kakršne koli povrnitve stroškov, nastalih krvodajalcu, če se obravnava ločeno, ni nujna za zagotovitev kakovosti in varnosti krvi ter komponent krvi. Ta ugotovitev je podprta z okoliščino, da niti Direktiva 2002/98 niti priporočilo št. R (95) 14 Odbora ministrov državam članicam Sveta Evrope, na katerega se ta direktiva sklicuje, ne določata popolne neplačanosti dajanja, ampak je v njiju navedeno, da so skromne oblike hvaležnosti, okrepčilo in povrnitev stroškov prevoza, povezanih z dajanjem, združljivi s prostovoljnim in neplačanim dajanjem, tako da ni mogoče šteti, da bi ti elementi lahko ogrozili kakovost in varnost tega dajanja ter varovanje javnega zdravja.

Taka zakonodaja torej presega to, kar je nujno za doseganje sledenega cilja, ki je zagotavljanje kakovosti in varnosti krvi in komponent krvi.

(Glej točke 33 in od 43 do 46 ter izrek.)